המקנא פרק ראשון סוטה

ו.

מי קא רמינן עליה בעל כרחיה. כגון הוה מלי למיפרך כדפריך לכתוב דלמר אלא מעתה נשאת לאחר ומת בלא בנים לא תתיבם דהכתוב קראו אחר ומת בלא בנים לא תתיבם אם נאסרה במותר לה לא כל שכן אמר ליה אביי אלא מעתה כ"ג שקידש את האלמנה ומת ויש לו אח כהן הדיוט לא תתיבם אם נאסרה במותר לה באסור לה לא כל שכן נאסרה הא אסירא וקיימא מותר לה אסור לה הוא אלא אשת כהן שנאנסה ומת ויש לו אח חלל לא תתיבם אם נאסרה במותר לה באסור לה לא כל שכן (מיהא) בישראל מישרא שרי וגבי דהאי ליכא איסורא: **מתני'** ואלו אסורות מלאכול בתרומה האומרת טמאה אני לך ושבאו עדים שהיא טמאה והאומרת איני שותה ושבעלה אינו רוצה להשקותה ושבעלה בא עליה בדרך: **גמ'** אמר רב עמרם הא מילתא אמר לן רב ששת ואנהר לן עיינין ממתניתין סוטה שיש לה עדים במדינת הים אין המים בודקין אותה מ"ט דאמר קרא ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה דרליכא דידע בה לאפוקי הא דהא איכא דידע בה ואנהר לן עיינין ממתני' דקתני ושבאו לה עדים שהיא טמאה דאתו עדים אימת אי נימא מקמי דתשתי זונה היא אלא לבתר דשתאי אי אמרת בשלמא אין המים בודקין אותה שפיר אלא אי אמרת מים בודקין אותה תיגלי מילתא למפרע דסהדי שקרי נינהו אמר ליה רב יוסף לעולם אימא לך מים בודקין אותה והא אימור זכות תולה לה במאי קמיפלגי במתנוונה דרבי דתנן רבי אומר זכות תולה במים המרים ואינה יולדת ואינה משבחת אלא מתנוונה והולכת לסוף שהיא מתה באותה מיתה רב ששת סבר בין לרבי ובין לרבנן הויא מתנוונה ורב יוסף סבר לרבי הויא מתנוונה לרבנן לא הויא מתנוונה מתיב רב שימי בר אשי ר' שמעון אומר אין זכות תולה במים המרים ואם אתה אומר זכות תולה במים המרים מדחה אתה את המים בפני כל הנשים השותות ואתה מוציא שם רע על הטהורות ששתו והן אומרים טמאות היו אלא שתלה להן זכות ואם איתא יש לה עדים במדינת הים נמי אתה מוציא שם רע על הטהורות ששתו והן אומרים טמאות היו אלא שיש להן עדים במדינת הים לר' שמעון קאמרת לר' שמעון מדזכות לא תליא עדים נמי לא תלו מתיב רב ואלו שמנחותיהן נשרפות

האומרת

מי קא רמינן לה עליה בעל כרחיה ואיכא דאמרי אמר רב יוסף הכתוב קראו אחר אשאין בן זוגו של ראשון שזה הוציא רשעה מביתו וזה הכנים רשעה לתוך ביתו ואת אמרת תתיבם נמי יבומי אמר ליה אביי אלא מעתה נשאת לאחר ומת בלא בנים לא תתיבם דהכתוב קראו אחר גביה דהאי מיהא בשם טוב הוה קיימא רבא אמר ק"ו אם נאסרה במותר לה באסור לה לא כל שכן אמר ליה אביי אלא מעתה כ"ג שקידש את האלמנה ומת ויש לו אח כהן הדיוט לא תתיבם אם נאסרה במותר לה באסור לה לא כל שכן אונס בישראל מישרא שרי וגבי דהאי (מיהא) ליכא איסורא: **מתני'** ואלו אסורות מלאכול בתרומה האומרת טמאה אני לך ושבאו עדים שהיא טמאה והאומרת איני שותה ושבעלה אינו רוצה להשקותה ושבעלה בא עליה בדרך: **גמ'** אמר רב עמרם הא מילתא אמר לן רב ששת ואנהר לן עיינין ממתניתין סוטה שיש לה עדים במדינת הים אין המים בודקין אותה מ"ט דאמר קרא ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה דרליכא דידע בה לאפוקי הא דהא איכא דידע בה ואנהר לן עיינין ממתני' דקתני ושבאו לה עדים שהיא טמאה דאתו עדים אימת אי נימא מקמי דתשתי זונה היא אלא לבתר דשתאי אי אמרת בשלמא אין המים בודקין אותה שפיר אלא אי אמרת מים בודקין אותה תיגלי מילתא למפרע דסהדי שקרי נינהו אמר ליה רב יוסף לעולם אימא לך מים בודקין אותה והא אימור זכות תולה לה במאי קמיפלגי במתנוונה דרבי דתנן רבי אומר זכות תולה במים המרים ואינה יולדת ואינה משבחת אלא מתנוונה והולכת לסוף שהיא מתה באותה מיתה רב ששת סבר בין לרבי ובין לרבנן הויא מתנוונה ורב יוסף סבר לרבי הויא מתנוונה לרבנן לא הויא מתנוונה מתיב רב שימי בר אשי ר' שמעון אומר אין זכות תולה במים המרים ואם אתה אומר זכות תולה במים המרים מדחה אתה את המים בפני כל הנשים השותות ואתה מוציא שם רע על הטהורות ששתו והן אומרים טמאות היו אלא שתלה להן זכות ואם איתא יש לה עדים במדינת הים נמי אתה מוציא שם רע על הטהורות ששתו והן אומרים טמאות היו אלא שיש להן עדים במדינת הים לר' שמעון קאמרת לר' שמעון מדזכות לא תליא עדים נמי לא תלו מתיב ואלו שמנחותיהן נשרפות

האומרת

מי קא רמינן עליה. למינסבה בעל כרחיה דאילו ליכם אמרינן ליה מצות יבום קודמת למצות חליצה אבל בהא אסור למימר ליה וממילא אשמועינן קרא דאסור ליבמה דלא שייך בה יבום והויא כאשת אח שלא במקום מצוה: **הכתוב קראו אחר.** למי שנשמה ואת אמרת תתיבם ותרמי עליה בעל כרחיה: **נישאת לאחר.** שגרשה ראשון שמצא בה ערות דבר וניתת כו' לא תתיבם דהשתא נמי אחר הוא ואין (ב) בן זוגו של ראשון אם ישאנה וקרמית (ג) לזה עליה במצות יבום: **גביה דהאי.** אחר אחיו של זה: **בשם טוב הוה קיימא.** ואיכא למימר הדרה בה ואין קרוי אחר אלא הנשאת תחת אלמנות או גירושין על מי שקלקלה תחתיו: **רבא אמר.** האי דקתני מתניתין ולא מתייבמת ק"ו אם נאסרת בתחילה זו במותר לה בנבעלה שהיה מותר לה ונתקלקלו עכשיו הישראין ליאסר עליו: **נאסור לה.** דהיינו יבמה שהוא אסור לה בחיי בעלה לא כל שכן שנאסרו נשואי הראשון שלא להתייבם מכח אותן הישראין: **שקדש את האלמנה.** שהיא אסורה עליו: **לא פסיכס.** מכח ק"ו זה אם נאסרה כו'. ולקמן מפרש מאי נאסרה ומאי מותר לה הלא אסור היה מתחילתו: **אלא.** הכי פריך אמת כהן שנאנסה ונאסרה עליו דאמת כהן אסורה אפילו נאונס אבל אמת ישראל מותרת דכתיב (במדבר ה) והיא לא נתפסה הא נתפסה מותרת ומדכתיב והיא מיעוטא הוא ומשמע דיש אחרת שאפילו נתפסה אסורה: **ויש לו אחיו.** מאביו והוא חלל שנולד לאביו מן הגרושה ומתחלל מן הכהונה ומותר בנשיס הפסולות לכהונה כדכתיב בכהנים הנושאין פסולות ולא יחללו זרעו (ויקרא כא) אלמא זרעו נאונס אבל אמת ישראל ולא יחלל זרעו אבל אמת ישראל מותרת דכתיב (במדבר ה) והיא לא נתפסה הא נתפסה מותרת ומדכתיב והיא מיעוטא הוא ומשמע דיש אחרת שאפילו נתפסה אסורה: **ויש לו אחיו.** מאביו והוא חלל שנולד לאביו מן הגרושה ומתחלל מן הכהונה ומותר בנשיס הפסולות לכהונה כדכתיב בכהנים הנושאין פסולות ולא יחללו זרעו (ויקרא כא) אלמא זרעו נאונס חלל: **לא פסיכס.** מק"ו זה אם נאסרה בנבעלה זו לבעלה שהיה מותר לה ביבמה האסור לה באותה שעה לא כ"ש שנאסרו עליו נישואי אחיו שלא ליבמה מכח נשואין: **ליפא איסורא.** ואלו הוא היתר גמור ואין זה ק"ו. אבל בזיתה ברצון שהבעל והיכם שרין באיסור זה אם היתה אחיו הוי ק"ו שהרי אחמת נישואין הראשונים היא נזקקת ליבום ואם על הבעל נתקלקלה ק"ו ליבם: **מתני' נאכול כתרומה.** א) אם הוא כהן: **ונבעלה בא עליה בדרך.** דשוב אין המים בודקין אותה דלקמן (דף כח.) ונקה האיש מעון (ד) בזמן שהאיש מנוקה שלא בא עליה מאחר שנאסרה עליו אז האשה היא תשא את עונה אין האיש מנוקה מעון אין המים בודקין את אשתו: **גמ'** ואנהר לן עיינין. הכא לנו ראיה לדבריו דמתניתין: **סוטה שיש לה עדים במדינת הים.** שרחו שנטמאה מזה: **ועד אין בה.** אע"ג דדרשינן לעיל (ב:) לעד אחד נאמן בסוטה ולסוטה ולאיש שלא תשתה עוד אין מקרא יוצא מידי פשוטו ודרשינן ליה נמי הכי הוה דאמר רב יוסף לעולם אימא לך דלאו דלמר אלא מעתה נשאת לאחר ומת בלא בנים לא תתיבם דהכתוב קראו אחר ומת בלא בנים לא תתיבם אם נאסרה במותר לה לא כל שכן אמר ליה אביי אלא מעתה כ"ג שקידש את האלמנה ומת ויש לו אח כהן הדיוט לא תתיבם אם נאסרה במותר לה באסור לה לא כל שכן נאסרה הא אסירא וקיימא מותר לה אסור לה הוא אלא אשת כהן שנאנסה ומת ויש לו אח חלל לא תתיבם אם נאסרה במותר לה באסור לה לא כל שכן אונס בישראל מישרא שרי וגבי דהאי מיהא ליכא איסורא: **מתני'** ואלו אסורות מלאכול בתרומה האומרת טמאה אני לך ושבאו עדים שהיא טמאה והאומרת איני שותה ושבעלה אינו רוצה להשקותה ושבעלה בא עליה בדרך: **גמ'** אמר רב עמרם הא מילתא אמר לן רב ששת ואנהר לן עיינין ממתניתין סוטה שיש לה עדים במדינת הים אין המים בודקין אותה מ"ט דאמר קרא ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה דרליכא דידע בה לאפוקי הא דהא איכא דידע בה ואנהר לן עיינין ממתני' דקתני ושבאו לה עדים שהיא טמאה דאתו עדים אימת אי נימא מקמי דתשתי זונה היא אלא לבתר דשתאי אי אמרת בשלמא אין המים בודקין אותה שפיר אלא אי אמרת מים בודקין אותה תיגלי מילתא למפרע דסהדי שקרי נינהו אמר ליה רב יוסף לעולם אימא לך מים בודקין אותה והא אימור זכות תולה לה במאי קמיפלגי במתנוונה דרבי דתנן רבי אומר זכות תולה במים המרים ואינה יולדת ואינה משבחת אלא מתנוונה והולכת לסוף שהיא מתה באותה מיתה רב ששת סבר בין לרבי ובין לרבנן הויא מתנוונה ורב יוסף סבר לרבי הויא מתנוונה לרבנן לא הויא מתנוונה מתיב רב שימי בר אשי ר' שמעון אומר אין זכות תולה במים המרים ואם אתה אומר זכות תולה במים המרים מדחה אתה את המים בפני כל הנשים השותות ואתה מוציא שם רע על הטהורות ששתו והן אומרים טמאות היו אלא שתלה להן זכות ואם איתא יש לה עדים במדינת הים נמי אתה מוציא שם רע על הטהורות ששתו והן אומרים טמאות היו אלא שיש להן עדים במדינת הים לר' שמעון קאמרת לר' שמעון מדזכות לא תליא עדים נמי לא תלו מתיב ואלו שמנחותיהן נשרפות

האומרת

מסורת הש"ס

ב) [נ"מ ל:]. ג) [נמות יא:]. ג) רש"ל מ"ג ד) לקמן כד.. ה) עיין ביבמות מד: בתוס' ד"ה הכא. ו) לקמן כב:. ז) נ"ז שם וס"ל. ח) [נכ"מ: מדסה]. ט) ס"מ רבא. י) נ"ז שם. כ) נ"ל לה יבא"ן. ל) [במדבר ה]. מ) כ"מ אח. נ) [שוב על זה בתני' תוס' יבמות פד: ד"ה שייר]. ס) [נ"ל שקיבל].

תורה אור השלם

1. וְשָׁכַב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת זָרַע וְנֶעְלַם מֵעֵינֵי אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה וְהִיא נִטְמָאָה וְעֵד אֵין בָּהּ וְהִוא לֹא נִתְפָּשָׂה:

במדבר ה יג

הגהות הב"ח

(א) נב' שלין זה כן זונו: (ב) רש"י ד"ה נשאת וכו' ולין זה כן זונו: (ג) ר"ה זונה היא וכו' דכל מנא ליה. נ"ב ע"פ הסולן דף מ"ד נמ"ש תוס' כנ"ה הכא נמי: (ד) תוס' ד"ה ושכחו וכו' כדשנלא דאמר נפ' האשה רבה כל מקום: (ה) ר"ה אם וכו' דהבועל יגיד:

גליון הש"ם

גמ' אמר רב עמרם הא מילתא. יומות דף נו ע"א: תוס' ד"ה אשת כהן וכו'. אבל יש לתמוה. עיין יומות פל ע"ב תוס' ד"ה שיר:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) רש"י ד"ה לאכול כתרומה אם הוא כהן. עי' בפירוש הר"ב ועי' תו"ש ד"ה שמאה וכו' ומבן"מ עליו הרמ"ז ומבן פוק רש"י ותו"ק:

תוספות שאנין

מתני' אלו אסורות לאכול בתרומה. פי' אם היא אשת כהן האומרת טמאה אני לך הה"ה דאסורה לבעלה וכדתנן אמרה טמאה אני שוברת כתובתה ויוצאה ולא דמי לדהיא דתנן בפ' בתרא דנדרים בראשונה היו אומרים שלשה נשים יוצאות ונוטלות כתובה האומרת טמאה אני לך. השמיר ביני לבינן נטולה אני מן היהודים חזרו לומר האומרת טמאה אני לך חביא ראיה לדבריה ואינה אסורה לבעלה דלפא נתנה עיניה באחר והיכא לא חיישינן דשמא עיניה נתנה באחר. ויל דהיינו טעמא דהכא איכא רגלים בדבר שהרי קינא לה ונסתרה וליכא למיחש דשמא עיניה נתנה באחר ומ"ה כשאמרה טמאה אני נאמנת אבל התם ליכא רגלים לדבר וכשאומרת טמאה אני היא משקרת ושמא עיניה נתנה באחר ומהאי טעמא ניחא שפיר הא דקאמר התם בתר הכי דאמרה טמאה אני אוכלת בתרומה שלא תוציא לעז על בניה והיכא קאמר דאסורה לאכול בתרומה בכל ענין דמשמע בין יש להם בנים בין אין להם אלא לאו משום דכאן שהיא ספק סוטה ואיכא רגלים לדבר שהרי קינא לה ונסתרה ויש בה חששא בכך ולכך היא נאמנת ואינה אוכלת בתרומה אבל התם ליכא רגלים לדבר. וכן נראה מתוך הירושלמי דקאמר התם על הך משנה מתני'

עין משפט נר מצוה

כב א מיי' פ"ו מהלכות גירושין הלכה כב סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן קיט סעיף ה:

כה ב מיי' פי"ח מהל' איסורי ביאה הל' מ ופכ"ד מהל' אישות הל' יט: סמג לאין קום עשין מה טוש"ע אה"ע סימן ו סעיף יא:

כו ג מיי' פ"מ מהלכות תרומות הלכה טו:

כז ד מיי' פ"ג מהל' סוטה הלכה כג:

תוס' שאנין (המשך)

לא כהך משנה ראשונה דתנינן חמן בראשונה היו אומרים ג' נשים יוצאות ונוטלות כתובה האומרת טמאה אני ומשני א"ר יהודה א"ר בון אפילו תימא כמשנה אחרונה ושאני הכא דאיכא רגלים לדבר. ומשמע דה"מ מתני' דקאמר שוברת כתובתה ויוצאה לא אתיא כמשנה ראשונה דהתם אמר דנטולת כתובתה ומשני ר' בון אפי' תימא כמשנה אחרונה דקאמר התם דאינה אסורה לאכול בתרומה ואם תיקשי מכלתין דקאמר דאסורה לאכול בתרומה שאני התם דרגלים יש לדבר שהרי קינא לה ונסתרה. עי"ל דהא דקאמר התם דמותרת לאכול בתרומה היינו לרב ששת משום דמיירי באנסין דאשת כהן דלא שכיחי אבל הכא מיירי בוצאן דכיון שקינא לה ונסתרה א"כ נבעלה בוצאן ומ"ה אמרי' דאסורה לאכול בתרומה. ושבעלה בא עליה בדרך פי' דשוב אין המים בודקין אותה דאמר' ונקה האיש מעון שלא בא עליה לאחר שנאסרה לו האשה ההיא תשא את עונה אין האיש מנוקה מעון אין המים בודקין את אשתו: **גמ'** ואנהר לן עיינין ממתני' סוטה שיש לה עדים במדינת הים אין המים בודקין אותה דאמר קרא ועד אין בה ואע"ג דדרשי' לעיל דעד א' נאמן בסוטה ולסוטה ודאית שלא תשתה עוד מ"מ אין המקרא יוצא מידי פשוטו. ודרשי' ליה נמי הכי ועד אין בה הוא דאמר והביא האיש את אשתו וכל הפרשה הא יש בה עד אין המים בודקין אותה ואנהר לן עיינין ממתני' הביא לנו ראיה לדבריו ממתני' ואע"ג דהביא מן המקרא מ"מ קרא אינו ראיה כל כך דהא דרשיניה לעיל לסוטה ודאית ויש בה עד עד אחד לפנינו וללמד שלא תשתה ליה. אילימא מקמיה דתשתה זונה היא פ"ה פשיטא דאסורה בתרומה דהא תני לה האומרת טמאה אני ולא נהירא דא"כ הו"ל למפרך הא תנא ליה ברישא. אלא נ"ל זונה היא וקי"ל דזונה אסורה לאכול בתרומה כיון שנבעלה בעילת זנות דאמרי' בפ' יי יוחסין תנא אלמנה וגרושה וחללה זונה בזמן שהן כסדר חייב על כל אחת ואחת וקאמר דההוא תנא אית ליה איסור מוסיף אבל איפכא כמו זונה וחללה וגרושה ואלמנה אינו חייב אלא אחת דאין כאן איסור מוסיף ואמאי לא כיון דאינה מותרת לאכול בתרומה אלא ש"מ דאסורה. וה"נ אמרי' לקמן פ' כשם תרומה נמי לא תיבעי שהרי עשאה ספק

וה"נ אמרי' בפרק החולין: תיגלאי מילתא למפרע דשהדי שקרי נינהו. הק' הר"מ מפונטייזא לר"ת לעולם אימא לך דלאו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com